Republika Hrvatska
Županijski sud u Šibeniku
Šibenik, Stjepana Radića 81

Kž-67/2025-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Šibeniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Dijane Jakoliš kao predsjednice vijeća, Branka Ivića i Nives Nikolac kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ivane Šimac kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Vadima Bystryakova zbog kaznenog djela iz članka 149. stavka 1. u vezi članka 52. Kaznenog zakona („Narodne Novine“ br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17. i 118/18., dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbama privatnog tužitelja i optuženika podnesenim protiv presude Općinskog suda u Rijeci od 31. prosinca 2024. posl. br. K-380/2019, u sjednici vijeća održanoj 15. listopada 2026., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice optuženog Vadima Bystryakova

presudio je

Žalbe privatnog tužitelja Gorana Marčana i optuženog Vadima Bystryakova odbijaju se kao neosnovane, te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Presudom Općinskog suda u Rijeci pod brojem K-380/2019 od 31. prosinca 2024. optuženi Vadim Bystryakov proglašen je krivim zbog produljenog kaznenog djela klevete te je na temelju te zakonske odredbe osuđen na novčanu kaznu u visini od 45 dnevnih iznosa s visinom dnevnog iznosa od 5,16 EUR, što ukupno iznosi 232,20 EUR, nakon čega je optuženom Vadimu Bystryakovu primjenom članka 56. stavaka 1., 2. i 3. KZ/11 izrečena uvjetna osuda na način da se izrečena novčana kazna neće izvršiti ako isti u roku od 1 (jedne) godine od pravomoćnosti pobijane presude ne počini novo kazneno djelo.

1.1. Na temelju članka 158. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26., - dalje u tekstu: ZKP/08) određeno je da se privatni tužitelj Goran Marčan s imovinskopravnim zahtjevom upućuje u parnicu.

1.2. Na temelju članka 148. stavka 1. u svezi članka 145. stavak 1. i 2. točke 1., 6. i 7. ZKP/08 određeno je da je optuženik dužan naknaditi troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 2.000,00 EUR te nužne izdatke privatnog tužitelja, kao i nužne

izdatke i nagradu njegovog opunomoćenika, o čemu će biti odlučeno posebnim rješenjem.

2. Protiv te presude žalbu je podnio privatni tužitelj zbog "odluke o kazni, sudskoj opomeni, uvjetnoj osudi, djelomičnoj uvjetnoj osudi, zamjeni radom za opće dobro na slobodi, posebnim obvezama, zaštitnom nadzoru, sigurnosnoj mjeri, oduzimanju imovinske koristi, oduzimanju predmeta, troškovima kaznenog postupka, imovinskopravnom zahtjevu te javnom objavljivanju presude", s prijedlogom da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu u pogledu odluke o kazni na način da se "okrivljenik kazni znatno većom novčanom kaznom s time da se uvjetna osuda ukine".

3. Protiv iste presude žalbu je podnio i optuženi Vadim Bystryakov po branitelju Igoru Bezjaku, odvjetniku iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Matković & Bezjak iz Rijeke, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni, uvjetnoj osudi i troškovima kaznenog postupka s prijedlogom da drugostupanjski sud donese rješenje o ispravku presude te da prihvati žalbu i ukine pobijanu presudu te predmet uputi prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku, podredno da pobijanu presudu preinači na način da se optuženika "blaže kazni" te da ga se oslobodi obveze plaćanja troškova kaznenog postupka.

3.1. Optuženi Vadim Bystryakov podnio je žalbu i osobno, ne navodeći žalbenu osnovu, a iz žalbe proizlazi da se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, s prijedlogom da drugostupanjski sud usvoji žalbu, ukine pobijanu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje. Budući da se žalba koju je podnio optuženik po branitelju i žalba koju je isti podnio osobno međusobno nadopunjuju razmatrale su se kao jedna žalba.

4. Na žalbu privatnog tužitelja optuženik je po branitelju podnio odgovor s prijedlogom da nadležni županijski sud odbije žalbu privatnog tužitelja kao neosnovanu, dok na žalbu optuženika nije podnesen odgovor.

5. Na zahtjev istaknut u žalbi koju je optuženik Vadim Bystryakov osobno podnio, o datumu održavanja sjednice u smislu odredbe članka 475. stavak 1. ZKP/08, obaviješteni su privatni tužitelj Goran Marčan, punomoćnik privatnog tužitelja Luka Tomašić odvjetnik u Rijeci, optuženi Vadim Bystryakov i njegov branitelj Igor Bezjak odvjetniku Rijeci. Sjednica vijeća održana je u prisutnosti optuženika, dok uredno pozvani branitelj optuženika i punomoćnik privatnog tužitelja, uredno obaviješteni o sjednici, na istu nisu pristupili, dok se obavijest o sjednici upućena privatnom tužitelju vratila neuručena uz naznaku dostavljača "obaviješten, nije podigao pošiljku", pa je sukladno odredbi članka 475. stavka 3. ZKP/08 sjednica održana u njihovoj odsutnosti.

6. Žalbe optuženika i privatnog tužitelja nisu osnovane.

7. Neosnovano optuženik pobija prvostupanjsku presudu tvrdeći da je sud prvog stupnja pogrešno primijenio odredbu članka 404. stavka 5. ZKP/08 jer je dana 30. prosinca 2024. održao raspravu bez prisutnosti optuženika na kojoj je donesena nepravomoćna presuda, iako je optuženik zamolio sud da odgodi raspravu iz razloga što će se u vrijeme održavanja rasprave nalaziti u Sjedinjenim Američkim Državama.

Optuženik u žalbi tvrdi da je prvostupanjski sud na naprijed opisani način počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 2. ZKP/08 (odredba je izmijenjena novelom ZKP/08 od 14. veljače 2026. te je po toj važećoj odredbi to odredba članka 468. stavak 1. točka 12. ZKP/08) jer je teško povrijedio optuženikovo pravo na pravično suđenje zajamčeno Ustavom i člankom 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Ujedno, da je prvostupanjski sud povrijedio i odredbu članka 468. stavka 3. ZKP/08 jer je istom uskratio pravo obrane budući da je optuženik trebao biti na toj raspravi ispitan. Pored toga, optuženik tvrdi da je pogrešno prvostupanjski sud zaključio da je iz ponašanja optuženika tijekom ovog kaznenog postupka vidljivo da je isti iskazao volju da se brani šutnjom budući da je optuženik svoju obranu htio iznijeti na kraju dokaznog postupka. Ističe i da za raspravu koja se održala 30. prosinca 2024. nije bio uredno pozvan jer nije primio poziv za raspravu već je za istu saznao od svoga branitelja.

7.1. U predmetnom postupku prvostupanjski sud je od 30. studenog 2020. do 30. prosinca 2024. na zahtjev optuženika odgodio raspravu u 19 navrata. Naime, optuženik je osobno pristupio na ročišta 2. srpnja 2021., 27. rujna 2021., 6. travnja 2022., 29. lipnja 2022., 23. rujna 2022., 29. studenog 2022. i 25. lipnja 2024. Iz spisa predmeta proizlazi da je optuženik primio poziv za ročište 30. studenog 2023. no isto je odgođeno na njegov zahtjev radi pripreme obrane, te je zakazano iduće ročište 19. veljače 2021., za koje je optuženik ponovno zatražio odgodu zbog bolesti, što mu je i odobreno. Iduće ročište zakazano je za 9. travnja 2021., no optuženik ponovno dostavlja zahtjev za odgodu, uz drugu potvrdu o privremenoj nesposobnosti za rad. Nadalje, optuženik je osobno pristupio na ročište 2. srpnja 2021. kada je održana prva rasprava, te je druga rasprava održana 27. rujna 2021., a za 13. prosinca 2021. je bilo zakazano ročište za nastavak rasprave, no isto je odgođeno, uz treće opravdanje optuženika s potvrdom o privremenoj nesposobnosti za rad. Nastavno, 6. travnja 2022. održana je treća rasprava, a na kojoj je između ostalog trebala biti saslušana supruga optuženika, no iako je njezino saslušanje bio dokazni prijedlog obrane, tek se na raspravi utvrdila potreba za prisutnost tumača za ruski jezik budući da ista ne priča dobro hrvatski jezik, uslijed čega je rasprava odgođena te ista zakazana za 29. lipnja 2022., kada je optuženik osobno pristupio, no na istu nije pristupila njegova supruga kao svjedok, a od branitelja optuženika je dostavljeno izvješće o privremenoj nesposobnosti za rad zbog bolesti djeteta. Nadalje, peta rasprava je održana 23. rujna 2022., ali privatni tužitelj je zatražio izuzeće tumača koji je pristupio u sudnicu, stoga je iduća rasprava zakazana 29. studenog 2022., no supruga optuženika je ponovno dostavila opravdanje zbog privremene nesposobnosti za rad zbog bolesti djeteta, pa je rasprava odgođena. Rasprava zakazana za 17. travnja 2023. odgođena je zbog neodazivanja optuženika, koji je u spis dostavio avionske karte kao opravdanje za putovanje u SAD zbog bolesti oca. Stoga je iduće ročište zakazano za 6. rujna 2023., no isto je odgođeno zbog bolesti optuženika, kojom prilikom dostavlja četvrtu potvrdu o privremenoj nesposobnosti za rad. Nadalje, ročišta 4. prosinca 2023., 2. veljače 2024. i 9. travnja 2024. su sva odgođena zbog bolesti optuženika. Slijedom navedenog, zatražen je zdravstveni karton optuženika te je 30. travnja 2024. zatraženo vještačenje po vještaku sudskomedicinske struke o mogućnosti pristupa optuženika na raspravu određenu za 22. svibnja 2024. te iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dr. sc. Valtera Stemberge od 2. svibnja 2024. proizlazi kako je optuženik s obzirom na svoje zdravstveno stanje u mogućnosti aktivno sudjelovati na sudskim ročištima. Međutim, navedena rasprava je odgođena, ponovno zbog bolesti optuženika, uz dostavljanje osme potvrde o privremenoj nesposobnosti za rad. Stoga

je za iduće ročište 25. lipnja 2024. izdan dovedbeni nalog za optuženika, te je rasprava održana, no na istu ponovno nije pristupila supruga optuženika koja je dostavila opravdanje zbog privremene nesposobnosti za rad zbog bolesti djeteta. Nadalje, na ročište koje je bilo zakazano 24. srpnja 2024. nisu pristupili ni optuženik ni njegova supruga, već su u spis ponovno dostavili potvrde o privremenoj nesposobnosti za rad. Stoga je za oboje za iduće ročište 17. rujna 2024. izdan dovedbeni nalog te su isti pristupili, no na navedenom ročištu je optuženik isticao zahtjev za izuzeće uređujuće sutkinje, predsjednika Općinskog suda u Rijeci, zamjenika predsjednika Općinskog suda u Rijeci, predsjednika Županijskog suda u Rijeci i zamjenika predsjednika Županijskog suda u Rijeci. Nakon što su svi zahtjevi za izuzeće pravomoćno odbijeni, zakazana je rasprava za 27. studenog 2024., na koju ponovno nisu pristupili kako optuženik, tako ni njegova supruga, a kojom prilikom je branitelj optuženika naveo kako je optuženik otišao u Ameriku zbog bolesti oca, dok je u odnosu na suprugu optuženika naveo kako ista nije primila poziv iako se nalazi u Hrvatskoj. Zbog svega navedenog prvostupanjski sud je 23. prosinca 2024. optuženiku odredio istražni zatvor zbog opasnosti od bijega koji je zamijenjen jamstvom. Naposljetku, optuženik je zatražio i da se rasprava zakazana za dan 30. prosinca 2024. odgodi jer je isti u Sjedinjenim Američkim Državama, ali prvostupanjski sud je naprijed navedenu raspravu održao, sukladno članku 404. stavku 5. ZKP/08, u odsutnosti optuženika koji se ranije očitovao na privatnu tužbu, a u prisutnosti njegova branitelja, i zaključio je te je 31. prosinca 2024. prvostupanjski sud donio pobijanu presudu.

7.2. Pravilno je prvostupanjski sud zaključio da prisutnost optuženika na raspravi 30. prosinca 2024. nije nužna jer je na toj raspravi bio prisutan optuženikov branitelj, a u međuvremenu su u prisutnosti optuženika ispitani svi predloženi svjedoci osim svjedokinje Anne Bystriakove, supruge optuženika, koja nije ni pristupila na tu raspravu, a tijekom ovog kaznenog postupka optuženiku je dana mogućnost predlaganja dokaza obrane. Nadalje, isti je na raspravi 25. lipnja 2024. upozoren da se rasprava može održati bez njegove prisutnosti ukoliko je uredno pozvan, a ne pristupi na ročište, a na raspravi od 2. srpnja 2021. optuženik se očitovao da se ne smatra krivim za predmetno kazneno djelo. Prema tome, s obzirom da odredba članka 404. stavka 5. ZKP/08 propisuje da se rasprava može održati bez prisutnosti optuženika ukoliko su istodobno ispunjeni uvjeti da se optuženik očitovao o optužbi i da je prvostupanjski sud obrazložio zašto prisutnost optuženika na raspravi nije nužna, a što je u konkretnom slučaju zadovoljeno, pravilno je prvostupanjski sud primijenio odredbu članka 404. stavka 5. ZKP/08 i 30. prosinca 2024. održao raspravu bez prisutnosti optuženika. Pored toga, ovaj drugostupanjski sud je mišljenja da naprijed navedeno postupanje predstavlja eklantan primjer zlouporabe prava od strane optuženika i onemogućavanje suda da donese odluku, pa je održavanje rasprave bez prisutnosti optuženika sukladno i članku 11. stavkom 3. ZKP/08. Jednako tako, s obzirom da su svi svjedoci na raspravi bili ispitani u optuženikovoj prisutnosti, optuženik ih je mogao ispitati te je raspravni sud omogućio optuženiku predlagati dokaze obrane pa nije povrijeđeno optuženikovo pravo na javno i kontradiktorno suđenje. Pri tome u odnosu na žalbeni navod optuženika da mu je prvostupanjski sud povrijedio pravo pristupa sudu jer je prvostupanjski sud smatrao da se optuženik očitovao o optužbi, iako je rasprava u međuvremenu počela teći iz početka treba kazati da se prvostupanjski sud u smislu odredbe članka 404. stavka 5. ZKP/08 može pozvati na očitovanje o optužbi optuženika koje je optuženik dao na raspravi prije nego što je rasprava počela teći iz početka. Stoga prvostupanjski sud nije povrijedio ni optuženikovo pravo na pristup sudu.

7.3. Nadalje, pravilno je prvostupanjski sud na temelju spisa predmeta, odnosno činjenice da je optuženik u 19 navrata odgodio raspravu, zaključio da optuženik tijekom trajanja predmetnog kaznenog postupka "osptruira" iznošenje svoje obrane i ispitivanje svjedokinje Anne Bystriakove, po prijedlogu obrane, a koje postupanje je očito usmjereno na nastup zastare kaznenog progona koji je trebao nastupiti 31. siječnja 2025., pa je pravilno prvostupanjski sud zaključio da optuženik ne želi iznositi svoju obranu te da se želi braniti šutnjom. To iz razloga što se stranka u postupku, uključujući i optuženika, može odreći nekog svog prava, bilo izričito bilo prešutno. To odricanje mora biti dobrovoljno i nedvojbeno, ali može biti implicitno, to jest proizlaziti iz određenog ponašanja stranke u postupku. Također, mora biti utvrđeno na nedvosmislen način i ne smije biti suprotno bilo kojem važnom javnom interesu, a koji uvjeti su u konkretnom slučaju zadovoljeni (v. odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-2908/2022 od 14. srpnja 2026. u kojoj se taj sud poziva i na predmete ESLJP-a *Simeonovi protiv Bugarske* [Vv], br. 21980/04, § 115., presuda od 12. svibnja 2017., i *Dvorski protiv Hrvatske* [Vv], br. 25703/11, § 100., presuda od 20. listopada 2015.).

7.4. Nije u pravu optuženik kada u žalbi tvrdi da je na zapisniku od 30. prosinca 2024. pogrešno navedeno da je prvostupanjski sudac pitao optuženika je li razumio optužbu, na što je on naveo da je optužbu razumio jer optuženik nije bio prisutan na toj raspravi. To iz razloga što iz zapisnika s rasprave od 30. prosinca 2024. proizlazi da je prvostupanjski sud pročitao da se optuženik na raspravi 17. rujna 2024. očitovao da se ne smatra krivim za predmetno kazneno djelo.

7.5. Optuženik u žalbi tvrdi da mu je u predmetnom kaznenom postupku povrijeđeno pravo na procesnu ravnopravnost stranaka jer ga sutkinja, koja je sudila u predmetnom kaznenom postupku, nije obavijestila da je privatni tužitelj u više navrata dolazio do nje i tražio da zakazuje ročišta i govorio kako bi optuženika trebalo proglasiti krivim. Uz to da je privatni tužitelj naprijed navedenim ponašanjem povrijedio i članak 93. Kodeksa odvjetničke etike. Protivno žalbenim navodima, ne postoji zakonska obveza da sudac koji sudi u prvom stupnju obavijesti protivnu stranku o tome da druga strana neslužbeno zahtjeva da sud zakazuje rasprave i da se optuženika osudi, pa sud nije naprijed opisanim postupanjem povrijedio pravo na procesnu ravnopravnost stranaka. Nadalje, drugostupanjski sud ne donosi odluku o tome da li je stranka u postupku povrijedila Kodeks odvjetničke etike već tu odluku donosi nadležno tijelo Hrvatske odvjetničke komore.

7.6. Optuženik u žalbi tvrdi da je prvostupanjski sud povrijedio odredbu članka 36. ZKP/08 jer je sud prvog stupnja, protivno toj odredbi, nastavio s raspravom iako je branitelj zatražio izuzeće prvostupanjskog suca i predsjednika Općinskog suda u Rijeci. Međutim, iz zapisnika s rasprave od 17. rujna 2024., na kojoj je optuženik zatražio izuzeće prvostupanjskog suca, predsjednika Općinskog suda u Rijeci, zamjenika predsjednika Općinskog suda u Rijeci, predsjednika Županijskog suda u Rijeci i zamjenika predsjednika Županijskog suda u Rijeci proizlazi da je nakon toga zahtjeva sutkinja odgodila tu raspravu. Zatim iduća je rasprava održana 27. studenog 2024., nakon što je predsjednik Općinskog suda u Rijeci donio rješenje broj 29 Su-1329/2024-5 20. studenog 2024. kojim je odbijen kao neosnovan zahtjev optuženika da se u ovom predmetu izuzme sutkinja Manon Juravić, koja je vodila predmetni

prvostupanjski postupak. Prema tome, prvostupanjski sud nije povrijedio ni odredbu članka 36. ZKP/08.

7.7. U odnosu na žalbeni navod žalitelja da je u konkretnom slučaju povrijeđeno njegovo pravo na suđenje u razumnom roku treba kazati da se sukladno članku 65. stavku 1. Zakona o sudovima (Narodne novine br. 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 126/19., 130/20., 21/22., 60/22., 16/23., 155/23., 36/24. i 136/25.) zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku podnosi predsjedniku suda koji vodi taj kazneni postupak, pa žalbeni sud nije stvarno nadležan odlučivati o ovom žalbenom navodu.

7.8. Stoga, kako prvostupanjski sud nije počinio istaknute bitne povrede odredaba kaznenog postupka, a nema niti povreda odredaba kaznenog postupka na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti u smislu članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP/08, to žalba izjavljena iz žalbenog razloga bitne povrede odredaba kaznenog postupka nije osnovana. Također, ovaj drugostupanjski sud, ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti temeljem članka 476. stavka 1. točke 2. ZKP/08, nije našao niti povrede materijalne naravi na koje pazi po službenoj dužnosti.

8. Protivno žalbenim navodima optuženika, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno. Prvostupanjski sud je proveo temeljitu analizu svih izvedenih dokaza u postupku, kako samih za sebe, tako i međusobno, te dao logične razloge za ocjenu njihove vjerodostojnosti, pa su pravilno utemeljeni zaključci suda prvog stupnja o postojanju svih odlučnih činjenica koje ukazuju na to da je optuženik počinio predmetno kazneno djelo.

8.1. Optuženik u žalbi preocjenjuje iskaze saslušanih svjedoka i privatnog tužitelja u prilog čemu ističe da su svjedoci Luka Tomašić i Valentina Babić, a čije iskaze je prvostupanjski sud prihvatio, „ovisni svjedoci“ koji su zbog toga imali razloga svjedočiti u korist privatnog tužitelja koji je bio njihov poslodavac. Pored toga svjedok Luka Tomašić je tijekom cijelog trajanja ovog kaznenog postupka zastupao privatnog tužitelja, a svjedokinja Valentina Babić je sastavljala privatnu tužbu.

8.2. Protivno prethodno navedenom, pravilno je prvostupanjski sud prihvatio iskaz privatnog tužitelja, kojeg potvrđuju iskazi svjedoka Luke Tomašića i Valentine Babić, a koje je prvostupanjski sud cijenio vjerodostojnim, uvjerljivim, okolnosnim i decidiranim. Naime, iz iskaza privatnog tužitelja proizlazi da mu je optuženik 31. siječnja 2019. došao u odvjetnički ured i u prisustvu nepoznate muške osobe rekao svjedoku Luki Tomašiću, zaposleniku privatnog tužitelja, „Luka, moraš znati da radiš za prevaranta i lopova“, a što sve potvrđuje i svjedok Luka Tomašić u svome iskazu. Zatim, iz iskaza privatnog tužitelja proizlazi da je optuženik svjedokinji Valentini Smoković ispred nepoznate muške osobe rekao da je odvjetnik Goran Marčan prevarant i da radi za lopova, a što sve u svojem iskazu potvrđuje i svjedokinja Valentina Smoković. S tim u vezi svjedok Nezir Likaj, koji je bio prisutan inkriminiranim događajima potvrđuje da je inkriminiranih prilika optuženik pričao sa svjedocima Lukom Tomašićem i Valentinom Babić, ali da se ne sjeća što im je rekao.

8.3. Prema tome, s obzirom da je nesporno utvrđeno da je inkriminiranih prigoda optuženik pred drugim ljudima izrekao da je privatni tužitelj „lopov“ i „prevarant“, a iz kaznene evidencije za privatnog tužitelja proizlazi da je neosuđivan ocjena je i ovog

drugostupanjskog suda da je nedvojbeno utvrđeno da je optuženik inkriminiranih prilika za privatnog tužitelja iznio neistinitu činjeničnu tvrdnju koja je podobna škoditi časti i ugledu privatnog tužitelja. Stoga, zbog naprijed navedenog, prvostupanjski sud je činjenično stanje u ovom postupku pravilno utvrdio, a na temelju kojeg je ispravno zaključio da je optuženik svojim postupanjem ostvario obilježja kaznenog djela klevete iz članka 149. stavka 1. u vezi članka 52. KZ/11.

8.4. Optuženik tvrdi da je prvostupanjski sud neosnovano odbio prijedlog optuženika da se kao svjedokinja ispita Anna Bystriakova budući da je ista nakon saznanja o blokadi računa razgovarala s optuženikom, a što se dogodilo neposredno prije inkriminiranih događaja, ista je bila prisutna prilikom svih razgovora optuženika i privatnog tužitelja te je upoznata s međusobnim poslovnim aktivnostima. Po mišljenju ovog drugostupanjskog suda, pravilno je sud prvog stupanja zaključio da je dokazni prijedlog obrane da se kao svjedokinja ispita Anna Bystriakova nevažan jer imenovana svjedokinja nije bila prisutna inkriminiranom događaju pa se njenim ispitivanjem ne može utvrditi odlučna sporna činjenica, a to je da li je optuženik kritične prilike izrekao inkriminirane riječi. Stoga činjenice da je imenovana svjedokinja bila prisutna tijekom razgovora optuženika i privatnog tužitelja te da je upoznata s međusobnim poslovnim aktivnostima nisu odlučne za donošenje zaključka je li optuženik izrekao predmetne riječi.

8.5. Slijedom navedenog nije osnovana žalba optuženika iz žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

9. Pobijajući odluku o kazni optuženik u žalbi tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno valorizirao utvrđene olakotne okolnosti te da je prvostupanjski sud propustio olakotnim cijeniti činjenicu da je optuženik otac četvero maloljetne djece i da je loših imovinskih prilika. S druge strane privatni tužitelj tvrdi da je izrečena novčana kazna preniska posebno što optuženikova supruga ima dvije firme, jahtu u vrijednosti od milijun eura, stan od 200 m^2, luksuznu kuću i poslovni prostor površine 1000 m^2.

9.1. Prema mišljenju ovog drugostupanjskog suda sud prvog stupanja je pravilno olakotnim cijenio dosadašnju neosuđivanost optuženika, dok otegotnih okolnosti nije našao. Pri tome po mišljenju ovog drugostupanjskog suda pravilno optuženik ukazuje da je prvostupanjski sud propustio olakotnim cijeniti činjenicu da je optuženik otac četvero maloljetne djece, no taj propust nije utjecao na visinu izrečene kazne. Naime, s obzirom da je za kazneno djelo klevete zakonom propisana samo novčana kazna, to je prvostupanjski sud pravilno takvu kaznu i izrekao, pri čemu je iznos novčane kazne od 45 dnevnih iznosa u skladu sa stupnjem krivnje optuženika, jačini ugrožavanja zaštićenog dobra, svim okolnostima vezanim uz počinjenje ovog kaznenog djela te osobnim i obiteljskim prilikama optuženika. Pri tome treba ukazati da je prvostupanjski sud u točki 8.2. pobijane presude detaljno obrazložio kako je došao do visine dnevnog iznosa za optuženika u iznosu od 5,16 EUR, koje u potpunosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud. Isto tako, po ocjeni ovog suda pravilno je sud prvog stupnja, na temelju članka 56. KZ/11, optuženiku izrekao uvjetnu osudu, na način da se pobijanom presudom izrečena novčana kazna neće naplatiti ako optuženik, u vremenu provjeravanja od jedne godine, ne počini novo kazneno djelo. Ocjena je i ovog suda da će se uvjetnom novčanom kaznom, kao svojevrsnim upozorenjem uz prijetnju kaznenopravnom sankcijom, u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja iz članka 41.

KZ/11. Pri tome treba napomenuti da imovinsko stanje optuženikove supruge nema utjecaja na visinu izrečene novčane kazne optuženiku.

10. Optuženik se žali i zbog odluke o trošku kaznenog postupka tvrdeći da je paušalni iznos od 2.000,00 EUR previsoko odmjeren posebno što je optuženik lošeg imovinskog stanja i otac četvero maloljetne djece. Protivno žalbenim navodima, imajući u vidu složenost i trajanje ovog kaznenog postupka, a posebno da je optuženik u 19 navrata odgodio raspravu zbog čega je prvostupanjski sud odredio i istražni zatvor protiv optuženika, kojeg je zamijenio jamstvom, u dva navrata je izdavao dovedbeni nalog te je naložio i vještačenje od strane specijalista sudske medicine i patološke anatomije dr. sc. Valtera Stemberga na okolnost sposobnosti optuženika da pristupi na raspravu zakazanu na dan 22. svibnja 2024. i na eventualno daljnje pristupanje na rasprave te da se paušalna svota prema Rješenju o određivanju paušalnog iznosa za troškove kaznenog postupka („Narodne Novine“ br. 145/2011) može izreći u rasponu od 300,00 HRK / 39,82 EUR[1] do 50.000,00 HRK / 6.636,14 EUR[1], dosuđeni paušalni iznos troška kaznenog postupka primjeren je složenosti i trajanju ovog kaznenog postupka. Pri tome, po mišljenju ovog drugostupanjskog suda dosuđeni paušalni iznos nije toliko velik da bi njegovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje uzdržavanje optuženika i osoba koje je optuženik dužan uzdržavati.

10.1. Nadalje, optuženik u žalbi tvrdi da nema pravnog osnova da plaća troškove zastupanja privatnog tužitelja budući da je istog zastupao odvjetnik koji je zaposlen u odvjetničkom uredu privatnog tužitelja. Međutim, i po mišljenju ovog žalbenog suda, s obzirom da je privatni tužitelj imao opunomoćenika nema pravne zapreke da se sukladno članku 145. stavku 2. točki 6. ZKP/08 naloži optuženiku platiti nužne izdatke privatnog tužitelja te nagradu i nužne izdatke opunomoćenika privatnog tužitelja.

11. Konačno, u odnosu na prijedlog privatnog tužitelja da se ispravi prvostupanjska presuda treba kazati da sukladno članku 462. stavku 1. ZKP/08 presudu ispravlja predsjednik vijeća koji je donio tu presudu, dakle ovaj drugostupanjski sud nije nadležan za ispravak pobijane presude.

12. Zbog svega navedenog, kako žalbe optuženika i privatnog tužitelja nisu osnovane, to je trebalo temeljem članka 482. ZKP/08 odbiti žalbe i odlučiti kao u izreci ove drugostupanjske presude.

U Šibeniku 15. listopada 2026.

Predsjednica vijeća

Dijana Jakoliš

[1] Fiksni tečaj konverzije 7,53450

DIJANA JAKOLIŠ

Elektronički potpisano: 16.10.2026T10:07:29 (UTC:2026-10-16T08:07:29Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: d40f97d3-da26-4c12-ae70-61366f8ee006
Županijski sud u Šibeniku

Broj zapisa: **9-3088e-bbdc5**

Kontrolni broj: **08d97-26bac-73784**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.